

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: سوالی ک جنبه گلایه دارد از خدمتتان داشتم: کاش می شد ایمیل را ننویسم، چون پاسخ شما دیگر به حال من سودی ندارد. استاد عزیز، انسان های اهل فکر، یک موضوع را از جهات مختلف می بینند. در تعجبم چرا شما در مورد مسئله سیگار کشیدن، موضوع را فقط از جنبه حیات ثانوی مطرح کردید. آن هم در جایی که می دانید حرف شما دلیل و حجت و بهتر بگویم بهانه برای عمل افراد می شود. در جایی که در خانه ای پول برای تهیه اقلام ضروری وجود ندارد، پول هفتگی و ماهانه تهیه دخانیات جز ثابت برنامه خانواده می شود، پاتق های شبانه و عصرانه و گاه و بی گاه با رفقا به دلیل جمع شدن برای مصرف دخانیات، جای با خانواده بودن را می گیرد. روابط زناشویی کاملاً تحت تاثیر این موضوع، به سردی و دوری می گراید. آبروی اجتماعی یک طلبه، به خاطر نوع رفت و آمدها و بسیاری مسائل کوچک، تحت تاثیر قرار می گیرد و حتی از دست دادن با افراد امتناع می شود، چون خیلی مواقع فرصت و امکان این نیست که بوی بد سیگار را برطرف کرد. پازلی که از هزار جزء آن، شما تنها به حیات ثانوی اکتفا کردید و طرفدارانتان نفهمیدند که گفتید، خودتان این کار را انجام نمی دهید، چرا که علاوه بر عمل، قول افراد حکیم هم مورد وثوق است. و من هنوز حکمت ورود تک بعدی شما را ب این موضوع نمی فهمم. ان شالله وجدان آگاهتان در پیشگاه حضرت حق، به خاطر بیان این سخنان آرام باشد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکات خوبی می فرمایید که برای بنده و جنابعالی همین نکات باید مدّ نظر باشد، ولی از آنجایی که باید کار بزرگان را حمل بر صحت کرد، آن نکات گفته شد. موفق باشید